

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1647

§. 14. Præsaga hominum monstra.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51168)

Plutarah.
in Cimo-
ne.

regnum suum repetere est coactus. Bestias quoque locutas supra diximus. Et caussam fuisse grauem necesse est, quæ bestiis linguam soluit. Nimirum, more Fæcialium, bella Romanis indixerunt P. Volumnio, & Seruio Sulpicio Coss. Bos namq; mugitu in sermonem humanum conuerso nouitate monstri audientium animos exterruit; quod Orosij supputatione an. 202. ab vrbe condita contigit: quanquam id etiam alias dicatur contigisse. Enimuerò & canes legimus locutuleios esse factos. Ita enim scribit Plutarchus, Cimon Atheniensis, cum suos, contra Cyprios, aut Ægyptios, pararet milites, & iam in littore maris constitissent, copia, horrenda illi species oblata est. Vidit enim canem quendam lacesbitum latrare, & inter latrandum vera humana voce uti. Astyphilus igitur Possidoniates vir vaticini peritus, eiq; familiaris, mortem, ait, hanc sibi speciem præfagire. Quod etiam Mauritio Imperatori equus repente collapsus præfagijt, vt paulò post docebo.

§. XIV.

Præfaga hominum monstra.

Sed humana monstra præcipuè hunc sibi locum vendicant. Nam illa, vt sunt præci-

præcipua, ita & maximè valent ad aliquid significandum. *Filius Croesi regis cum iam, per ætatem fari posset, inquit Gellius, infans erat; & cum iam multum adoleuisset, item nihil fari quibat. Mutus adeo & elinguis diu habitus est. Cum verò in patrem eius bello magno victum, & vrbe in qua erat, capta, hostis gladio deducto, regem esse ignorans inuaderet: diduxit adolescens os clamare nitens, eoq; nisu & impetu spiritus, vitium nodumq; lingua rupit: planeq; & articulatè locutus est, clamans in hostem, ne rex Cræsus occideretur. Tum & hostis gladium reduxit, & rex vita donatus est, & adolescens loqui prorsum deinceps incœpit. Herodotus in historijs huius memoria scriptor est, eiusq; verba sunt, quæ prima dixisse filium Cræsi refert: Ἀνθρώπος μὴ κτεῖνε χρῆσόν. Hæc Gellius. At Plinius longè aliter hanc historiam refert, simulque quid significarit hoc prodigium indicat his verbis. *Semestris locutus est Cræsi filius in crepundys: quo prodigio totum id concidit regnum. Latè igitur monstri fuit tristis exitus. S. Augustinus ipse testatur, vidisse se, gigantèam mulierem Romæ, ad quam spectandam mirabilis fiebat vndequaq; concursus, cum tamen parentes eius reliquis**

A Gellius
l. 5. Noct.
cap. 9.

Plin. lib.
11. Nat.
hist. c. 51.

S. Augu-
stinus lib.
15. de ci-
uit. c. 23.

hominibus æquarentur : paulò autem pòst excidium vr̄bis esse subsecutum. SURIUS, cùm terribile illud monstrum Anno 1512.

Supra c.
1. §. 2.
Sur. An.
1512. de
reb. in or-
be gestis.

Rauennæ visum, quod suprâ exscripsimus, retulisset, addidit: *Interpretationem quidam eiusmodi esse voluerunt. Superbiam, leuitatem, virtutum inopiam, Sodomiticam labem, amorem rerum labentium, Dei obliuionem, inexplabilem auaritiam, Gallico flagello castigatum iri. Quod & factum est. Eodem enim anno Gallorum rex Ludonicus, rupto cum Pontifice & Maximiliano fœdere, Rauennam obsedit: & tandem deditione receptam vr̄bem, contra fidem datam, diripuit, & magna elade affecit. Imperante quoque Constantino, legimus editum infantem ore gemino, dentibus binis, & barba, oculis quatuor, auriculis duabus quidem, sed breuissimis. Qui partus, inquit Marcellinus, Remp. in statum reclinatum deformem planè portendebat. Quin & Mauritio Tiberio Imperatori ortum monstrum intericum denunciauit, vt videre est in historia Theophylacti Simocattæ ex præfecti. Satellitibus enim ad eius tabernaculum, pro eo ac decebat, excubias ducentibus, una muliercula partus cruciata doloribus, clarifonas voces iterum*

Theoph.
Simoc.
lib. 6. c. 1.
& 2. hist.
Mauritia-
næ.

rum

rum ac sapius effudit. Egre ditur de excubitoribus, qui feminam tam absongo clamore prohibeat. Ubi domunculam intravit, caussamq; vociferationis exquisivit, illa partu soluitur. Is natura piaculum erat: puer nempe sine oculis, sine palpebris, sine supercilys, sine manibus, sine brachijs, peregrinum quiddam, & informe. Ad coxendices praterea cauda piscis agnata visebatur. Spectaculi huius formâ, & modo lustrato, satelles parentes ipsos cum puero ad Imperatorem deducit. Qui portento conspecto, parentibus interrogatis, unde id haberent, ubi caussam nullam attulerunt, spectare desinit, quod natum erat, interfici iubet. Ita monstri mater absoluitur, & infans gladio conciditur. Die altero Imp. Enatum (loci nomen est) cum exercitu transit; emensisq; duabus parasangis, castra vallo communit. Tum, de eius equis nobilissimus, & aureis ornamentis decorus collabitur, ruptoq; ventre confestim extinguitur. Ex omnibus hisce presagijs Imp. infausa & peratrocia sibi in posterum presensiens, & presentibus terrefactus, ob metum futurorum in mœstitudine haud mediocri versabatur, &c. Recentius quoddam portentum futurarum calamitatum prænuncium memorabo. Anno 1533. postquã die 17. Iulij

Iustin.
Gob-ler.
lib. 2. de
reb. gestis
Lubecen.

Iulij Cometes longa cauda visus indigitavit, sequenti anno, pacificum illum, & omnibus modis laudandum regem Fridericum fatis sublatum iri, memorabile quiddam accidit, quod Iustinus Goblerus narrat. Mortuo rege, corpus eius, de more, balsamo perunctum & amomo delibutum picatæque sandapilæ inclusum fuit. Ferebro ita vndiq; obturato, vt ne aër quidem, aut mortalis odor inde posset spirare, cadauer tamen adeò cœpit sanguinare, vt defluentem inde cruorem subiectis vasis necessum fuerit excipere. Hæc cum præter naturam, in corpore mortui, & exsuccis membris contingerent, illico omnes censuerunt, Deum tam manifesto signo aliquid velle portendere. Et rectè censuerunt. Lubeci enim, & in aditis partibus, bella ac seditiones, aliæq; alibi grauissimæ calamitates extiterunt. Quippe eodē præterea anno in Hungariam & Austriam

Val. Max.
l. 1. cap. 6.
n. 12.

Turcarum tyrannus irrupit. Henricus octauus Angliæ Rex Caroli V. Imp. Romani nouercam repudiauit, consiliariosq; aliquot factum dissuadentes capite multauit. *Quibus apparet, celestium numen, & Cesaris gloria fanisse, & populi errorem (aut peccata) inhibere voluisse.* §. XV.